

רע"פ 4121/22 - אוסאמה סנדוקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4121/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אוסאמה סנדוקה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו
בית המשפט המחוזי ירושלים מיום 12.05.2022
בעפ"ג 65940-10-21 שניתן על ידי כבוד השופטים ח'
מאק קלמנוביץ', מ' ליפשיץ פריבס ומ' כדורי

בשם המבקש: עו"ד עומר קראעין

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ פריבס ומ' כדורי) בעפ"ג 65940-10-21 מיום 12.05.2022, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' שאול גבאי ריכטר) בת"פ 74168-12-20 מיום 12.09.2021.
2. ביום 28.02.2021 הורשע המבקש על-פי הודאתו, בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ופציעה כשהעברין מזויין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. כעולה מכתב האישום המתוקן, ביום 23.12.2020 ניגש המבקש למכולת השייכת לסעיד הזאילה (להלן: הזאילה), החל לצעוק על הזאילה ושלף סכין מכיסו. בהמשך האירוע, החלה קטטה בין המבקש, הזאילה ומשתתפים נוספים - ובמהלכה, הכה המבקש את הזאילה באמצעות אבן ודקרו בירכו פעמיים באמצעות הסכין. כתוצאה ממעשי המבקש נפצע הזאילה,

ונזקק ל-3 תפרים בברכו הימנית ו-5 תפרים בכתפו השמאלית.

3. טרם נגזר דינו, הופנה המבקש לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו. בתסקיר מיום 15.08.2021, עמד שירות המבחן על היעדר עברו הפלילי של המבקש, וכן על הבעת חרטה מצדו על מעשיו. שירות המבחן העריך את גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות לצד גורמי הסיכוי לשיקום המבקש, והמליץ בהתאמה על עונש חינוכי-שיקומי בדמות שירות לתועלת הציבור.

4. במסגרת נימוקי גזר הדין, נתן בית משפט השלום דעתו לכך שהמבקש יכול היה למנוע את העבירה מלכתחילה; וכן לכך שמעשי המבקש יכולים היו בקלות לקטול חיי אדם. כך נקבע, כי אומנם שני הצדדים לקחו חלק פעיל באירוע, אך על המבקש היה להימנע מהמעשים לחלוטין. עוד נקבע, כי מדיניות הענישה בעבירות אלימות מהסוג בו הורשע המבקש, כוללת כדרך הכלל הטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה של חודש אחד עד 12 חודשים.

בבואו לקבוע את עונשו של המבקש, שקל בית המשפט לקולא את מצבו המשפחתי של המבקש, את העובדה כי המבקש נטול עבר פלילי, את לקיחת אחריותו על המעשים וכן את הסולחה אשר נערכה בין הצדדים. נוכח כל אלה, קבע בית משפט השלום כי יש למקם את המבקש בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור, נגזרו על המבקש חודש מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או החזקת סכין או אגרופן; שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון; צו מבחן למשך שנה, שבמהלכה יהא נתון בפיקוח שירות המבחן; קנס בסך 5,000 ש"ח; והתחייבות בסך 10,000 ש"ח לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך שנתיים. יצוין כי במועד מתן גזר הדין, סיים המבקש לרצות את מאסרו.

5. על גזר דינו של בית משפט השלום, הגישה המדינה ערעור על קולת העונש - ובפסק דינו מיום 12.05.2022 קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה. בתוך כך, נתן בית המשפט המחוזי דעתו לחומרת עבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק, לעובדה כי המבקש הוא מחולל האירוע האלים וכן לעונש שנגזר על הזאילה בעקבות אותו האירוע. בראי כל אלה, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור, והעמיד את עונשו של המבקש על שמונה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

6. מכאן הבקשה שלפניי, שלצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש. בבקשה נטען, בעיקרו של דבר, כי העונש שהושת על המבקש לא הולם את חלקו באירוע - שכן המבקש אינו מחולל האירוע האלים. נוסף על כך נטען, כי נסיבותיו האישיות של המבקש - ובכלל זה, היותו חולה במחלה כרונית, היותו מפרנס יחיד למשפחתו, והיותו נטול עבר פלילי - מצדיקות בצירופן יחד, את קבלת הבקשה.

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נימוקיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין. זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 9275/20 בנארוש נ' מדינת ישראל (12.01.2021)). הבקשה דן אינה נמנית עם מקרים אלו. יתרה מזאת, טענות המבקש נטועות כל כולן בדל"ת אמותיו ובעניינו הפרטני.

8. זאת ועוד, אין להקל ראש בחומרת מעשיו של המבקש אשר חולל את אירוע הקטטה ודקר את הזאילה

פעמיים באמצעות סכין, באופן שהוביל לפציעתו. ודוק, תוצאה טראגית וקשה הרבה יותר יכולה הייתה להתרחש בנקל. על בתי המשפט לשלוח מסר מרתיע לגבי עבירות אלימות מעין אלו, ובמיוחד כאשר עבירות כאמור מבוצעות תוך שימוש בנשק - כפי שבעניין שלפניי. לאור כל האמור, סבורני כי העונש אשר נגזר על המבקש אינו מחמיר עמו, ובוודאי שלא במידה המצדיקה רשות ערעור.

9. הבקשה נדחית אפוא, וממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ב בסיון התשפ"ב (21.6.2022).

שׁוֹפֵט
